

מ.ל.ב.

15.8.22

לכבוד

המוסד לביטוח לאומי

מחלקת נפגעי עבודה

תל אביב

באמצעות האתר

א.ג.נ.,

23.10.22

הערר אשר הוגש על ידי ונמסר למוסדכם טרם טופל.

לעיונכם וטיפולכם המסור והמהיר אודה

אריאל פרייברג, עו"ד

בתודה,

הנדון: ערר על החלטת ועדה רפואית

עטאף גאנס, ת.ז. 32742967

תאונה מיום 12.5.21

מוגש בזאת ערר על החלטת הועדה הרפואית מדרג I, ואלו נימוקיו:

1. סיפור המקרה בו נפגע מרשי הינו במאי שנה שעברה, עת התנהל מבצע "שומר החומות". ומרשי, לוחם אש בכבאות והצלה, אשר שימש כסגן מפקד צוות, הוקפץ עם צוותו לכיבוי שריפה. בדרכם למוקד השריפה נעצרו על ידי פורעים אשר החלו להטיח "בלוקים" וסלעים על הכבאית, אלה ניפצו את זגוגית הכבאית המשוריינת והפורעים המשיכו בהטחת סלעים ואבנים על המערער, אשר נהג בכבאית והוא נפגע פגיעות ישירות מסלעים הוטחו על ראשו, צווארו וזרועותיו של המערער אשר אך בנס חולץ משם בחיים.

*רצ"ב תמונות מזירת האירוע.

2. ערר זה מוגש בעקבות החלטת הועדה הנכבדה אשר נפלו בה מספר טעויות. טעויות היורדות לשורשו של עניין, תוך התעלמות מנסיבות המקרה ומהתיעוד הרפואי הרב ומביאות לתוצאה קשה ועגומה ביחס למערער ולזכויותיו.

3. לב ליבו של הערר הינו קביעות הועדה לפיה לא נקבעו למערער נכויות בתחום האורתופדי והנוירולוגי, ולפיה, אין היא מקבלת את חוות הדעת של הרופאים מומחים בתחום הפסיכיאטריה ובתחום הראומטולוגיה ובצורה שרירותית ושגויה מחליטה היא מהן הנכויות, האם הן צמיתות וכל זאת בניגוד גמור לקביעות הרופאים המומחים!

4. הועדה הנכבדה לעררים מתבקשת לעיין באמור, לבטל את החלטת הועדה הנכבדה דלמטה ולקבוע נכויות בהתאם לחוות דעת המומחים (מטעמו של המוסד) ולקבוע נכויות נוספות בהתאם לאמור וכפי שיפורט בהרחבה להלן.

נימוקי הערר

5. כפי שפורט לעיל ועוד יפורט להלן, המדובר הוא במקרה קשה אשר הותיר פגיעות קשות. פגיעות כה קשות אשר הפכו את המערער אשר עד ליום 12.5.21 היה לוחם אש אמיץ, בעל אהוב ואב מסור לשבר כלי-פשוטו כמשמעו!

6. עובדה נוספת היא שהמערער נפגע מספר פגיעות במספר רב של תחומים ונקבע קשר סיבתי בין לבין התאונה: חבלה במרפק ובאמה, חבלה בפנים, בקרקפת או בצוואר, כאב בצוואר, טנטון, כאבים בשריר ודלקת בשריר כולל פיברומיאלגיה, תגובת דחק פוסט-טראומטית, צלקת בעור, חבלה בעין (709.2,921,923.1,920,723.1,388.3,729.1,43.1).

7. בהתאם זומן המערער למספר ועדות כפי שיפורטו כדלקמן.

8. **בתחום האורתופדי והנירולוגי** – במסגרת הוועדה נכתב ע"י הוועדה בתחומים אלה כדלקמן:

בדיקה

יש מכתב מרופא א.א.ג. מ-25.2.22 מתייחס לסנטון סחרחורת וירידה בשמיעה. ומכתב מראומטולוג דר' מוחמד 19.12.21 מתייחס לפיברומיאלגיה וממליץ טיפול תרופתי. לפי מכתב מנירולוג דר' סמרי מ-21.2.22 ביצע C.T ראש שהיה תקין. מתאר כאבי ראש יומי נמשך בין 30-20 דקות ואירועים של סחרחורת.

בבדיקה היום:

עיצבי גולגולת תקינים, תנועות עיניים מלאות פנים סימטריות ללא ניד, מתקשה בהפעלת שרירים סביב חגורת כתף שמאל עקב כאב מקומי לדבריו. ללא חסר מוטרי אחר ב-4 גפיים, החזרים תקינים סימטריים, הליכה על בהונות ועקבים, קרדינציה יציבות ותפקודי מוחן תקינים.

בבדיקה אורתופדית:

ברקע אבחנה פיברומיאלגיה, לעניין כתף שמאל הוועדה מקבלת קשר סיבתי לאור המנגנון. בבדיקה היום:

ללא דלדול שריר הנפה ואבדוקציה דו"צ מעל גובה השכם, סיבוב פנימי L3 חיצוני 40, במרפק שמאל טווח מלא מצביע על רגישות על האקסטנסורים אין תפליט אין סימני חוסר יציבות בכתף ובמפק עמ"ש צווארי כיפוף 60 הטיית ורטציות 60 עיקר הרגישות פראבטברלית צווארית משמאל. ויישור 20.

עיון ב-MRI עמ"ש צווארי ספטמבר 21 שינויים דיסקוגנים, עיון במכתבי דר' עמשה אורתופד עפ"י דיווחו הרצועות במרפק שמורות עפ"י MRI מרפק וישנו טנדינוטיס קל של הגיד המיישר. הוועדה עוצרת דיון לחוות דעת: פסיכיאטר, ראומטולוג וא.א.ג. ותסכם ללא נוכחות.

9. **על אף הממצאים, התיעוד הרפואי הרב וטווחי התנועה אשר מקנים אחוזי נכות אורתופדיים, הוועדה הנכבדה קבעה שלא נותרה נכות.**

10. **כן, מסיבה שאינה ברורה, ככל הנראה בשל שגגה, לא נקבעה נכות נירולוגית הגם שניתן וצריך היה לקבוע נכות שכזאת מחמת כאבי הראש והסחרחורות, כמו גם הפגיעה העצבית מהם סובל המערער למן יום התאונה.**

11. **בתחום הפסיכיאטריה** – על אף הקושי והמעמסה הרגשית שטח המערער בפני הוועדה הנכבדה את מצבו. המערער סיפר כי מאז המקרה חייו השתנו. המערער סיפר על הסבל הרב, על כך שמאז המקרה מצבו הנפשי רעוע וכי הדבר מביא לחיכוכים עם אשתו, את ההשפעה על הילדים, ילדים אשר היו רגילים לאבא-כבאי גיבור שעושה הכל בבית, רואים אבא שבור שלא הולך לעבודה, שלא נוטל חלק בגידולם ובביצוע מטלות ושיחסיו בפעם הראשונה עלו על שרטון.

12. כן סיפר שמחמת מצבו נאלץ לעיתים לעזוב את הבית ולישון אצל חברים. אדם בעל כשירות פיזית מהמעלה הראשונה נזקק כעת לתרופות פסיכיאטריות (בין יתר הטיפולים) על כל הכרוך בכך והפניה למרפאת טראומה בבית החולים רמב"ם.

13. בפרק הבדיקה קובע הפסיכיאטר הנכבד כדלקמן:

בדיקה

בבדיקה: מסודר. דיבורו שקט. מלווה באפקט עם גוון דכאוני ברור. בסוף הבדיקה מתפרץ בבכי. לא נוצר רושם של התחזות או הגזמה. בתוכן החשיבה מחשבות וזכרונות על האירוע. כשלעצמו הביא להדרדרות בעקבות פגיעה גופנית רב גונית. מטופל במגוון תרופות במיוחד בתחום הפסיכיאטרי ונגד כאבים. אך לא מציין שיפור. לפי רשומות מד"ר דרובוט פסיכיאטרית מאובחן כסובל מ - PTSD. קיים עומס תרופתי ניכר. מדווח על ירידה תפקודית במיוחד בתחום המשפחתי והחברתי. יש לציין כי עד היום לא חזר לעבודתו עקב סבלו הרב גוני.

מסקנות

נכותו זמנית בשיעור 25% עד 31.1.23.

14. על אף הקביעות החד משמעיות, המבוססות והנחרצות קובעת הועדה דלמטה כדלקמן:

לגבי פסיכיאטריה עיין במכלול התיק נראה כי מדובר בתסמונת PTSD שלמעשה כוללת את יתר התלונות הסובייקטיביות כולל הכאב ראש אפשרי וכאבים דיפוזיים שאופיים אינו אורטופדי או ראומטי. מטופל תרופתית, נמצא במעקב. נכותו צמיתה כולל פסיכיאטרית בתום מעל לשנה מהאירוע.

15. כך, **בשלוש שורות** מבטלת הוועדה המסכמת את קביעותיו של המומחה בתחום הפסיכיאטרי.

המומחה הפסיכיאטרי כזכור קבע קביעות חד משמעיות. בין קביעותיו קבע כי קיים "אפקט עם גוון

דכאוני ברור" וכי לא נוצר רושם של התחזות או הגזמה.

16. הוועדה הפסיכיאטרית אשר התקיימה במשך זמן ארוך יחסית התרשמה מהמערער וקבעה קביעות

מקצועיות שאינן משתמעות לשני פנים – קביעה בדבר מהימנותו של המערער, קביעה בדבר

האבחנה וקביעה בדבר היות המצב זמני.

17. אולם, על אף האמור, ד"ר נחום הנכבדה, רופאה מומחית בתחום האורתופדיה, אשר בדקה את

המערער במשך דקות ספורות ולא שוחחה עימו **החליטה לקבוע נכות בשיעור נמוך יותר, ולא פחות**

חמור מכך, החליטה כי נכותו צמיתה.

18. המומחית האורתופדית הנכבדה מחליטה להפחית את נכותו הפסיכיאטרית, בו בזמן שהיא כוללת

בתוכה כאבים מסוגים שונים (לגביהם לא טורחת לקבוע נכויות) ולקבוע כי בניגוד גמור לקביעות

המומחים הרפואיים שזהו תחום מומחיותם כי נכותו (אותה נכות שהפחיתה) צמיתה.

בדיקה

מצב כללי טוב הגבלה בתנועות הסיבוב מפרק הכתף דו"צ יותר מימין. הגבלה בתנועות הסיבוב וכאבים בהגבלה פאסיבית ע"ש צווארי. יתר המפרקים חופשיים ללא סימני דלקת ללא הגבלה בתנועות. רגישות ללחץ בחלק מנקודות ההדק האופייניות של פיברומיאלגיה 10/18 הועדה עיינה במסמכים הרפואיים כולל מעקב מרפאה אורטופדית קופ"ח כללית בדיקת CT ע"ש צוארי, ובדיקה ראומטולוגית ע"י ד"ר עדוי מוחמד מ-19.12.21

בפרק המסקנות נקבע כדלקמן :

מסקנות

רוב תלונות התובע על כאבי בע"ש צווארי עם הגבלה בתנועה בבדיקה והקרנה לשכמות 21 הידיים, תלונה של חולשה ביד הימנית הם בתחום האורתופדיה. יתכן שקיים מרכיב מסוים של פיברומיאלגיה קשור לתאונה הנ"ל.

20. יודגש כי תלונותיו של המערער בדבר חולשה ועייפות לא נרשמו על אף שצויינו במפורש.

21. בקשר עם התחום הראומטולוגי נכתב ע"י הועדה המסכמת כדלקמן :

ראשית לעניין פיברומיאלגיה חוות הדעת אינה נחרצת. קושרת קש"ס רופף ביותר. אינה מציינת את כל מיקומי נקודות ההדק, אינה מציינת סימפטומים נילווים כמצופה מטווח הפיברומיאלגיה ואינה מתייחסת לסיפא של סעיף 92 החדש בספר הפסיקות לעניין חפיפה אפשרית עם נכות פסיכיאטרית. הועדה תכיר בפיברומיאלגיה לפיכך ב 0% לפי 92(א). לפיכך הועדה אינה מקבלת את חוות הדעת. הסימפטומים הם סוביקטיביים.

22. הועדה מסכמת באמצעות ד"ר נכבדה בתחום האורתופדיה אשר מעיינת בחוות הדעת הראומטולוגית, מתעלמת מהממצאים בדבר הגבלה בתנועות עמוד השדרה הצווארי והממצאים בדבר רגישות בנקודות ההדק ואם לא די בכך מפנה לסיפא של סעיף 92 וקובעת נכות לפי סעיף ליקוי 92(א) – פיברומיאלגיה ברמיסיה.

23. הנה כי כן, גם לשיטת הוועדה לוקה המערער בפיברומיאלגיה. אולם, קובעת היא, בניגוד גמור לעמדת המומחה המלומד העוסק בתחום כי נכותו בשל כך הינה בשיעור 0% בשל החפיפה.

24. המערער יטען כי קביעה זו בטעות יסודה. המחוקק קובע מפורשות באילו מקרים אין מקום לקבוע נכות בשל "פגמות נלוות לתסמונת" אשר בתחום הפסיכיאטרי הינן "דיכאון וכאבי גוף".

25. במקרה דנן לוקה המערער מהפרעת דחק בתר חבלתית – PTSD וזו אינה חופפת עם הנכות בתחום הראומטולוגי – אין זהו עניין לשיקול דעת – המדובר הוא בקביעה חד ערכית מתי ניתן ומתי לא ניתן לקבוע נכות נוספת – משלא נקבע כי PTSD הינה אחת מהפגמות הנלוות לתסמונות אין ולא ניתן לקבוע כפי שנקבע במקרה דנן.

26. לאור האמור, החלטת הוועדה המסכמת בטעות יסודה וכי יש לקבוע כי נפלה שגגה בפניה הוועדה המסכמת וכי יש לקבל את חוות הדעת בתחום הראומטולוגי ולקבוע נכות בשיעור 10% בגין פגימה זו.

27. המערער אשר לא סבל מפגימות אורתופדיות עובר לתאונה החל מאז התאונה לסבול בצורה שמחייבת מעקב רפואי רציף, צורך בשימוש קבוע בתרופות לשיכוך כאב ומגבילה את כושרו בצורה מובהקת.

28. מאדם בריא וכשיר שאינו נוטל תרופות הפך המערער לכזה אשר תלוי בתרופות נרקוטיות לשיכוך כאב ונקבע כי אינו כשיר לעבודה!

29. בתחום רפואית העיניים – חרף העובדה כי המערער נזקק לשימוש בתחליפי דמעות וחרף העובדה כי מאז התאונה סובל מירידה בראיה קבעה הועדה הנכבדה כי לא נותרה נכות בגין הפגימה הנדונה. ויודגש, כי על אף שניתן היה לקבוע נכות צמיתה בתחום זה, הועדה הנכבדה התעלמה ממהות הפגיעה (זכוכית שחדרה לעינו) ומהתיעוד הרלוונטי ולא פסקה אף נכויות זמניות אשר מתחייבות בנסיבות.

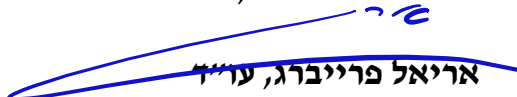
30. בתחום הכירורגיה הכללית – הועדה הנכבדה ציינה 3 צלקות – בקרקפת צלקת עדינה באורך 3 ס"מ, מאחורי אוזן שמאל צלקת עדינה באורך 2 ס"מ, ובשורש כף יד שמאל צלקת עדינה באורך 1.5 ס"מ. כן ציינה הועדה הנכבדה מספר שינויי פיגמנטציה באמה. אמנם אין המדובר בצלקות משמעותיות אולם ניתן וצריך היה לקבוע נכות, ולו נמוכה/מותאמת (5%), בגין צלקות אלה.

31. לאור כל האמור מתבקשת הועדה הנכבדה לעררים לבטל את החלטת הועדה המסכמת הנכבדה, להורות על קבלת חוות דעת המומחים בתחום הפסיכיאטרי ובתחום הראומטולוגי, לקבוע נכויות ההולמות את הפגימות בתחום האורתופדי ובתחום הנורולוגי ולקבוע נכויות זמניות משמעותיות אשר הולמות את חומרת הפגיעה והשלכותיה.

32. ערעור זה מוגש במתכונתו הנוכחית על מנת לעמוד בזמנים. נימוקים נוספים ותיעוד רפואי נוסף יצורפו במועד הדיון בוועדה הרפואית.

33. אבקשכם להודיעני מועד לדיון בערר.

בכבוד רב ובתודה,

אריאל פרייברג, עו"ד

אישור מסירה של דבר דואר בתוך הארץ לסריקה

גלויה זו נילוית לדבר דואר רשום.

דואר רשום

RC110449305W9

אביב יפו

Tel-Aviv Yaffo

שולם P.P.

6642

לכבוד:

ביטוח לאומי תל אביב

יצחק שדה 17

תל אביב - יפו 6777517

אני (שם העובד) _____ מצהיר כי ביקרתי במען הרשום מעלה

בתאריך _____ בשעה _____

☐ איש לא במצא במען. (השארתי הודעה במענו והפנתי את דבר הדואר למסירה ביחידת הדואר).

ימולא בידי עובד הדואר

דבר הדואר נמסר באופן הבא:	דבר הדואר לא נמסר מהסיבה הבאה:
☐ לידי הנמען הרשום	☐ לא ידוע במען
☐ לידי מיופה כח של הנמען הרשום	☐ עזב
☐ לידי נציג המקבל דברי דואר במחכו (מוסד, תאגיד, מושב וכדומה)	☐ מען בלתי מספיק
☐ בהעדר הנמען, נמסר דבר הדואר למי שגר עימו בבית ונראה שמלאו לו 16 שנים ומעלה	☐ סירב לקבל
	☐ לא נדרש
	☐ אחר

מען להחזרת אישור מסירה (ימולא בידי השולח)

לכבוד

אריאל פרייברג - משרד עורכי דין

אבא הלל 7

רמת גן 5252204

המוסד לביטוח לאומי

רח' יצחק שדה 17 תל אביב

המקבל

שם

יצחק שדה

עובד הדואר

שם

לר

חתימה

תאריך

2/1

(11-12)

757-0010

קוד תל"ר